

(CD-79) ૭ – જેનો જન્મ-સ્વભાવ છે

જેનો જન્મ-સ્વભાવ છે, તે ન કદી બદલાય,
લીમડાને ખાતર દીધે, કેરી ના પકવાય.

સિંહનું ચમડું ઓઢીને, ફરતાં કોઈ શિયાળ;
સાચા સિંહની ત્રાડથી, ‘ભય’થી નાસી જાય.

કાળી ટોપી, ધોતિયે, જ્ઞાન અનંત કળાય;
”જ્ઞાની”નાં પુદગલનીયે, ‘ડુપ્લિકેટ’ ન થાય.

ગુરુ ચાલ્યાં ગોકુળે, શિષ્યો થઈ ગ્યાં મોકળાં;
પાટે બેસીને જમ્યાં, રસ, પૂરી ને ઢોકળાં.

ઘેંટા, ઢગ્ગા, મૂર્ખનો, ગાડરિયો પરવાહ;
સિંહ શૂરા ને કવિ, ચીલે ચીલે નવ જાય.

સામાને કહીયે, તમે, અનુકૂળ આવે તેમ કરો;
ખેંચ ન રહેશે કાંઈ પણ, ‘રીઝલ્ટ’ જોયાં કરો.

વાંકાં – જડ થાશે નહીં, કોઈ દી સીધાં;
વાંકો થૈ જૈશ તું મૂઆ, કડવાં સત્ય પી જા.

કરવું, કરાવી’નુમોદિયું, ‘જોખમદાર’ વિભાગ;
પુદગલમાં સ્પંદે ‘પઝલ’, પડઘે વિશેષભાવ.

પુદગલ કેરી ‘ચોટ’માં, અંતઃકરણ ઝકડાય;
માયાવી મોહાંધતા, ‘માન’ મિલે મલકાય.

પુદગલભાવ અપાર છે, ખાણાં – પીણાં ‘લીમીટેડ’;
પુદગલભાવે ફસામણી, રમણાં ‘અનલિમિટેડ’.

પુદગલ ચોંટ્યા આત્મને, ભ્રાંતિ બની જગ-જેલ;
પરમાણુંની વસ્તીએ, જો કાઢ્યું જીવ – તેલ.

મન તો બજાવે, 'મન-ધરમ' બુદ્ધિ, બુધ્ધર્મા;
અહંકાર 'હમ-ધર્મમાં, સૌનો ધરમ જુએ 'આતમા'.

ભમ્મરડાનાં ત્રિ-કરણ, જેને 'તાબે' છે
અવસ્થીત જોખમ થકી, 'વ્યવસ્થિત' છે.

'વ્યવસ્થિત'નાં ફળ રૂપે, આમ, જુઓ વહેવાર,
આશા તૃષ્ણા ઊગતાં, ઝાડ, બન્યો સંસાર.

અવસ્થિત કારણ થકી, 'વ્યવસ્થિત' જુઓ વહેવાર;
પુદગલી ભીખ ઊડશે, ઊતરે ફાલતું ભાર.

બિલ્લીનું 'ટીફીન' પણ, ભૂખને સમયે જો મળે;
માનવ બુદ્ધિ વાપરે, તેથી ઘણું બગડે.

'કોમ્પ્યુટરી' તાકાતને લાગણી - બાગણી ન્હોય,
દુનીયા તેની અંદરે, બહાર ન બાપો કોય.

જે કડવાટો ભોગવે, ભ્રાંત બન્યો 'કર્તા'
કેડ બહુ 'વિકલ્પ'ની, ઊદયકર્મ કરતાં.

મૂળ - કર્તા છે પુદગલ, આત્મા નૈમિત્તિક,
વૈજ્ઞાનિક સંયોગિકા, પૂરાવે 'વ્યવસ્થિત'.

ગત અજ્ઞાને 'યોજના' પેપર 'ઉપરે' છાપી'તી
આ જન્મે પરિણામ થઈ, અવસ્થા આવી બધી.

'પેકીંગ'-દ્રષ્ટિ સંસારી, 'મટીરીયલ'-દ્રષ્ટિ મોક્ષ,
'પેકીંગ' તો બળશે મરી, 'આત્મા અમ્મર જ્યોત'.

સ્વભાવ 'સ્વ' માં આવીયો, પરમાણું ન અડે,
સ્વભાવે સતસંગ વરસિયો, અનંત સુખ કંદે.

